

Манифест #actout

Mi smo tu i mnogo nas je!

Mi smo glumci i između ostalog se identifikujemo kao lezbijke, gej, biseksualne, transrodne, kvir, interseksualne i nebinare osobe.

Do sada nismo mogli otvoreno da pričmo o privatnom životu na poslu a da se ne bojimo posledica. Često smo dobijali savete, bilo od agenata, kasting agencija, kolega, producenata, urednika, režisera, da je najbolje držati u tajnosti svoju seksualnu orijentaciju, identitet i džender (rod), da ne bi ugrozili svoju karijeru.

Od danas je tome kraj!

Zajedinči preuzimamo ovaj korak kako bismo bili vidljivi u javnosti!

Među nama postoje oni glumci koji su u prošlosti skupili hrabrost na „Coming-out”, sami, bez ičje podrške, a i oni koji su se na taj korak odlučli sada. Počnici i oni koji su već poznati, oni koji su odrasli u vremenu kada je homoseksualnost bila krivično delo, a i oni koji su mlađi od Eliot Pejdža. Došli smo sa sela i iz velikog grada, svi smo različti, među nama su ljudi sa migracijskim iskustvom i ljudi sa invaliditetom. Mi nismo homogena grupa.

Do sada se smatralo da ako otkrijemo određene aspekte svog identiteta, seksualni i rodni identitet, onda iznenada gubimo sposobnost da glumimo određene likove i veze. To bi značilo da je vidljivost tih aspekata nekompatibilna sa našom sposobnošću da publici odglumimo uloge uverljivo i verodostojno.

Ta nekompatibilnost ne postoji.

Mi smo glumci. Ne moramo biti ono što glumimo. Mi glumimo druge ljudi - to je naš posao.

Mi glumimo supruge, očve, zaljubljene i državnike, simpatiče likove kao i one negativne. Često glumimo i likove sa čjim uverenjima se privatno nikada ne bismo složili. Možemo glumiti ubice a da nikada nismo ubili. Možemo spašavati živote iako nismo studirali medicinu. Mozemo glumiti ljudi sa drugaćim seksualnim identitetom od našeg. Mi to već dugo vremena i radimo, gotovo sve vreme, jer je to naš posao.

Iskustva poslednjih godina pokazuju da se pogled na to kako bi jedan film ili serija trebali da izgledaju menja i proširuje. Navikli smo da se prič iz filmova i serija odnose na živote belih heteroseksualnih osoba srednje klase i da je isključivo prisutan njihov ugao posmatranja. Međutim postoji mnogo više prič koje su takođe gledane i popularne. Raznolikost je odavno društvena stvarnost u Nemačkoj. Međutim, ta čnjenica se još uvek ne odražava dovoljno u našim kulturnim narativima koje prenose društvene vrednosti, stvarnost i pogled na svet. Naše društvo je odavno spremno. Publika je spremna.

Naša branša se mora zalagati za solidarnost i predstavljanje čtavog spektra raznolikosti jednog društva.

Preuzimamo odgovornost za slobodan i otvoren zajedniči život i saradnju i pokazujemo solidarnost sa svim ljudima koji se suočavaju sa stereotipima i marginalizacijom, bilo da je to diskriminacija ljudi sa invaliditetom ili strarim ljudi, antisemitizam, klasicizam, rasizam ili drugi oblici diskriminacije. Takođe smo povezani sa kolegama koji u ovom trenutku nisu spremni da učne ovaj korak.

Ovo je takođe čn solidarnosti van granica naše branše i apel svima da nas podrže.

Radujemo se svim pričma koje ćemo zajedniči moći da predstavimo i ispričmo.

Svet se menja, a svi smo mi deo toga!